

BİR MÜRŞİDİN ARDINDAN: ADNÎ HALİFE BABA ERENLER (AHMET MEHMET TEMREN)

Güllizar CENGİZ *

Bazı yazıları kaleme almak çok zordur. Bu yazıyı kaleme almak da fakir için gerçekten çok zor oldu. Ne yazabilirim, daha doğrusu uzun yılları, gönüllerde ve akıllarda yer eden muhabbetleri, bir gönül dostu ve mürşidi kısa bir vefayat yazısında anlatmak nasıl mümkün olur, diye çok düşündüm. Aslında ruhumda hissettiğim aslısı, Halife Baba Erenlerin gözden gönüle göçüydü. Bektaşilikte iki doğum vardır. Her insanoğlu gibi önce anadan, sonra pir elinden doğarız. Halife Baba Erenlerin hayatının iki serencamını da yazıya eklemek istediğim için Alevi-Bektaşî Kültür Enstitüsü Bilim Kurulu Üyemiz olan uzun yıllardır Enstitümüzün çalışmalarına kıymetli katkılar sunan Prof. Dr. Belkis Menemencioğlu Temren hocamızdan destek aldım. Bu sebeple kendisine huzurunuzda teşekkür etmek isterim.

Ahmet Mehmet, Mediha ve Necati Temren çiftinin 28 Temmuz 1948'de Ankara'da dünyaya gelen çocuklarıdır. Ahmet Mehmet Temren, ilk orta ve lise eğitimini TED Ankara Koleji'nde 1996 yılında tamamlamıştır. Üniversite sınavında ODTÜ Metalurji Bölümünü kazanır. Üniversite eğitimini tamamladıktan sonra metalurji alanında yüksek lisansını yapar. Çok iyi derecede İngilizce ve orta derecede Almanca bilmektedir.

1975 yılında eşi Belkis Menemencioğlu ile evlenir.1978 yılında kızları Yaprak, 1987 yılında ise oğulları Eren dünyaya gelir. Ahmet Mehmet Temren, hayatını iyi bir eş ve baba olarak geçirmiştir.

Ahmet Mehmet Temren'in içindeki aşk ve muhabbet, Bektaşî yolunda yeniden doğuşuna vesile olmuştur. 12 Aralık 1987'de İstanbul'da Eryek Dergâhı Postnişini Turgut Koca Halife Baba Erenlerden nasip alır. Pir elinden doğup Tarık-i Nazenin canların halkasına dahil olur. Nasıl anadan doğduğunda ad konulduysa Bektaşî yoluna girince "Adnî" adını alır. Yoldaki isminin manası çok güçlüdür. Adnî, cennetlik kişi anlamına gelmektedir. Turgut Koca Halife Baba Erenler, bu ismi verdiğinde Adnî

* Alevi-Bektaşî Kültür Enstitüsü Yönetim Kurulu Başkanı, Köln-Almanya.

Cana “adn cennetinde olacaksın, Bektaşılığı sindirerek cennette gibi yaşayacaksın” vurgusunu yapmıştır. İsmi, bu yönüyle ona bir hayat nişanı olmuştur. 28 Mart 1989 yılında Eryek Dergahı Postnişini Turgut Koca Halifebabaerenler tarafından dergahına bağlı ihvan, Gaziler Dergahı Postnişini İlhamî (Teoman Güre) Halife Baba Erenlere devredilir. Adnî Can’a 27 Temmuz 1991 yılında dervişlik hırkası giydirilir. 23 Mayıs 1994 yılında Baba postuna oturtularak Adnî Derviş, Yakup Abdal Postnişinliğine atanır. 16 Eylül 2006 tarihinde Haydar Ercan Dede Baba tarafından Yakup Abdal Dergahı Adnî Baba Halifelik töreni ile Halife Baba tayin edilir.

Fakir, 1996 yılının 14 Şubat günü rahmetli Teoman Güre (İlhamî) Halife Baba Erenlerden nasip alıp yola girmiştim. İlhamî Halife Baba’nın Gaziler Dergahı, halkasına dahil olunca Mehmet Temren Baba’nın da bulunduğu nazenin halkasında can olmuşum. Bu tanışma Mehmet Temren Baba’nın 1997 yılından itibaren fakirin hanesinde meydan ve muhabbet sofralarının açılmasına da vesile olmuştu. Mehmet Temren Baba ve Belkıs Temren hocam hanemize mihman oluyor. Mehmet Temren Baba’nın gayret ve yol göstericiliği ile yeni canlardan oluşan bir cem halkası oluşuyordu. Fakirin hanesinde olduğu gibi Mehmet Baba ve Belkıs hocamın hanelerinde de birçok sofrada bulunmak fakirin gönlünde ve aklında unutulmaz muhabbetlerin yer etmesini sağlıyordu.

Bu dönem, Alevi-Bektaşî Kültür Enstitüsü’nün kuruluşunu takip eden yıllardı. Enstitü kurulduktan sonra Bonn’da gerçekleştirdiğimiz Alevilik-Bektaşilik Sempozyumu’nda da Mehmet Temren ile Belkıs hocam bizlerin yanındaydı. Hanemizde gerçekleşen meydanların âşıkları artmakta, âşık canlardan nasip alanlarla birlikte Mehmet Temren Baba’nın açtığı meydanlarla Bektaşî yolu yürümekteydi. Enstitünün kuruluşu ile birlikte bir dergah mekânı arayışına girmiştik. Kadıncık Ana Dergahı’nın bulunduğu mekânı aldıktan sonra hem Babagan Bektaşî Meydanevi hem de Alevi Erkânını sürmek için cemevi inşa ettik. 2007 yılında dergahımızın açılışında Haydar Ercan Dede Baba, Halife Babalar ve Babalar ile ocakzade dedelerin katılımı ile bir erkân yürütüldü. Bu erkânda Mehmet Temren Halife Baba da vardı. Almanya’da muhabbet çerağını uyarayan ve bizleri hiç yalnız bırakmayan Mehmet Temren Halife Baba Erenler, Haydar Ercan Dede Baba Erenler tarafından Kadıncık Ana Dergahı’mızın babası olarak tayin edildi. Yıllarca Türkiye’den Almanya’ya gelerek Kadıncık Ana Dergahı’nda meydanlar açtı ve bize müridlik yaptı. Bugün dergahta hizmet gören birçok canın aşkının nasibe dönüşmesinde Mehmet Temren Baba’nın büyük emekleri vardır. Kanımca Almanya’da Balım Sultan Erkânının meydan bulması Mehmet Temren Halife Baba Erenler ile olmuştur.

Adnî Halife Baba ve Haydar Ercan Dede

Bedri Noyan Dede, “Bektaşılığı en özlü şekilde nasıl tanımlarsınız?” sorusuna, “İyi insan olma sanatıdır.” diye yanıt verirdi. Adnî Halife Baba da bunun en iyi örneklerinden biriydi. Tüm hayatı boyunca hiç kimseyi incitmemiş, incinse de incitmeye özen göstermiş, kendisinden ağrınmış, incinmiş hiç kimseyi geride bırakmamış ve ölmeden evvel hesabı görülmüş bir “can”dı. Bektaşilik sanki onun üzerine biçilmiş bir elbise gibi tüm ölçüleriyle uymuştu. Kendinden, kişiliğinden bir değişmeye gerek kalmaksızın, hiçbir zincirini kırmak zorunda olmadan uyum sağlamıştı Bektaşılığa. Belki de bu nedenle onun Bektaşilik ile macerası sözde değil, eylem boyutundaydı. Hal ehli olarak yaşadı Bektaşılığı. Bunun en iyi örneklerinden biri, kendisine başvurarak nasip almak isteyen canlara “Nedeniniz nedir?” diye sorduğunda, canların “Babaenler sizi ve ailenizi birkaç yıldır izliyoruz. Davranışlarınız, hayata bakışınız, prensiplerinizi bize olmak istediğimiz örnek insanı gösteriyor, o yüzden biz de sizin gibi olmak istiyoruz.” yanıtını vermeliydi.

Tüm hayatını, iş hayatı da dahil olmak üzere dürüst, güvenilir, merhametli bir insan olarak yaşadı. İş hayatında rakiplerinin de saygısını ve güvenini kazandı. Kimsenin hakkını yemedi. Hiç kimseye kötülük yapmadı, düşenin elinden tuttu. Bugüne dek ondan şikayetçi olan, onun kendilerini üzdüğünü söyleyen tek bir kişi bile olmadı. Hastalığı sırasında, son günlerde sıkıntıları oldu. Hiç şikayet etmedi. Tevekkül içinde kabullendi. Tüm hayatını erdemli insan, kamil insan olarak tam bir Bektaşî olarak yaşadı. 4 Ağustos 2024 tarihinde saat 20.40'ta Hakk'a emanetini teslim etti.

Ruhu revanı şad ü handan ola.